

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. Ловеч, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА Въззивно гражданско дело № 20224300500150 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх.№ 755/16.02.2022 г. от ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., чрез юрисконсулт С.Н., със съдебен адрес: ***, против решение № 4/17.01.2022 г. по гр.д. № 353 по описа за 2021 год. на Районен съд - Тетевен, с което на основание чл. 109 от ЗС ГД “ПБЗН“ – МВР е осъдена да преустанови извършването на неоснователни действия, с които пречи на М. Д. П., ЕГН *****, да упражнява своите права върху ПИ с идентификатор 72343.500.764 по кадастралната карта на гр.Тетевен, одобрена със заповед № РД-18-16/06.03.2009 г. на изп.директор на АГКК - София, с адрес: ***, с площ от 884 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, който имот представлява УПИ - парцел VII от кв. 19, както и по отношение на изградения в същия постройки, които съществуват фактически в гореописания поземлен имот, но не са нанесени в действащата КККР на гр.Тетевен, представляващи: а) едноетажна постройки с винкели и ламарина (гараж/склад), разположена между сградата с идентификатор 82343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 82343.500.763 и б) едноетажна постройка с винкели и ламарина(навес/гараж), разположена по

протежение на границата с ***, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, като преустанови паркирането на специализирани пожарни и свои автомобили пред собствената на М. Д. П. сграда с идентификатор 72343.500.764.4, разположена върху гореописания поземлен имот и представляваща по документи за собственост работилница със склад, с площ 109 кв.м., като премахне всички свои вещи от разположената между сграда с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 83243.500.763 едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/ склад), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да е било друг начин; като премахне всички свои вещи от разположената по протежение на границата с ***, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да е било друг начин. Със същото решение на основание чл. 32, ал.2 от ЗС ТРС е разпределил ползването на поземлен имот с идентификатор 72343.500.764, находящ се в гр.*** между М. Д. П. и ГД „ПБЗН“ - МВР, при съобразяване на притежаваните от страните права върху съответните самостоятелни обекти, сгради и постройки, изградени и разположени върху посочения поземлен имот съобразно скица трети вариант от допълнителното заключение на вещото лице, както следва: за М. Д. П. да ползва площ от 164 кв.м. на скица – трети вариант, оцветен в зелено, приложена към допълнителното заключение на вещото лице; за ГД „ПБЗН“ - МВР да ползва площ от 244 кв.м. на скица – трети вариант, оцветен в розово, приложена към допълнителното заключение на вещото лице; площ за общо ползване от М. Д. П. и от ГД „ПБЗН“ - МВР от 26 кв.м. на скица - вариант трети, оцветена в бяло, приложена към допълнителното заключение на вещото лице. На основание чл.78, ал.1 от ГПК ГД „ПБЗН“ - МВР, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., е осъдена да заплати на М. Д. П. сумата от 1182.94 лв. разноски по делото.

Въззивникът счита, че обжалваното съдебно решение е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По отношение частта, в която съдът е уважил предявения негативен иск твърди, че ТРС неправилно е приел, че ищецът е единствен собственик на имот с идентификатор 72343.500.764 по КК на гр.Тетевен (стар УПИ VII, кв. 19 по ЗРП на гр.Тетевен). Изтъква, че с отговора на исковата молба се е позовал на влязло в сила Решение № 163/07.04.2008 г. на Районен съд – Тетевен по гр.дело № 815/2007 г., с което се признава за установено по отношение на Т. Б. С., че МВР - Областна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ -гр.Ловеч е собственик на първи и втори етаж от триетажна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., намираща се в гр.***, построена в УПИ с площ от 863 кв.м., съответстващ на парцел VII в кв. 19 по ПУП на гр.Тетевен, собственик на три големи гаражни клетки, построени в същия имот, както и на принадлежащите идеални части от общите части на сградата и терена.

Акцентираща, че районният съд не е зачел силата на присъдено нещо на горепосоченото решение, което обосновава и незаконосъобразността на обжалваното решение в тази му част, защото въпросът за собствеността се явява преюдициален при решаването на спора, възникнал на основание чл. 109, ал. 1 от ЗС. Посочва, че с направения извод, че ищецът е единствен собственик на поземления имот, съдът е постановил решението си при съществени нарушения на процесуалното право, като не е зачел СПН на решение № 163/07.04.2008 г. на Районен съд – Тетевен и обсъдил направените възражения. Заклучава, че макар ищецът да разполага с нотариален акт за собственост на целия поземлен имот, това не го прави собственик на целия имот, защото неговият праводател - Т. Цв. П., а преди него и М. Г. М., не са притежавали повече, отколкото им е прехвърлил Т. Б. С., който не е бил собственик на целия имот и извършената от него продажба на целия поземлен имот не е произвела вещно-прехвърлителен ефект за идеалните части, притежавани от държавата.

На следващо място изтъква, че за основателността на предявен иск с правно основание 109 ЗС не е достатъчен факта един от съсобствениците да е изградил постройка в съсобствения имот без строително разрешение, съответно без съгласие на другия съсобственик, а е необходимо да се установи и конкретно фактическо действие, извършено от съсобственика - ответник по иска, което нарушава установения режим на ползване на имота, последица от което нарушение е накърняване правото на другия съсобственик. Сочи, че в обжалваното решение не се излагат факти и обстоятелства, доказващи неоснователни действия от страна на ответника и създаващи пречки на другия съсобственик - ищеца да упражнява своите права върху процесния имот. Изтъква, че ищецът ползва всички сгради и помещения в имота, свободно преминава през дворното място, изградил е незаконно автомивка с площ 51 кв.м и извършва търговска дейност, без никой да му пречи за това. Счита, че липсват обосновани мотиви за основателността на уважения иск по чл. 109 ЗС. Позовавайки се на разясненията, дадени в тълкувателно решение № 31/06.02.1984 г. на Върховния съд и ТР № 4/2015 г. от 06.11.2017 г. на ОСГК на ВКС твърди, че в конкретния случай не са налице кумулативните предпоставки за уважаване на негаторния иск. На първо място изтъква, че между държавата и ищеца е налице съсобственост върху поземления имот в идеални части и по тази причина никой от съсобствениците не може да претендира, че другият съсобственик извършва неправомерни действия, с които му се пречи да упражнява правото на собственост в неговите елементи. Заклучава, че първата от двете предпоставки за уважаване на негаторния иск не е налице поради това, че ответникът има право да ползва съсобствения имот, т.е. неговите действия не са неправомерни. Твърди, че не е налице и втората предпоставка за уважаване на негаторния иск - с въздействието си ГД“ПБЗН“-МВР да създава за ищеца пречки за ползването на собствения му имот по - големи от обикновените (чл. 50 от ЗС). В тази връзка се позовава на

събрани гласни доказателства, от които се установява, че ГД“ПБЗН“ - МВР не създава за ищеца пречки за ползването на съсобствения имот, по - големи от обикновените, както и че съсобствениците ползват имота съобразно предназначението на находящите се в имота сгради без взаимно да си създават пречки. Твърди, че е налице непълнота и противоречие в мотивите на обжалваното решение. Изтъква, че съдът не е изследвал и обсъдил обективно и в съвкупност събраните в хода на съдебното дирене доказателства, а едностранно и тенденциозно е обсъдил само тези доказателства, които се отнасят до действията на служителите на ГД“ПБЗН“ - МВР.

По отношение постановеното от съда разпределение на ползването на съсобствения поземлен имот твърди, че решението на районния съд е неправилно. Цитира т.2 от ТР № 13/10.04.2013 г. по т.д. №13/2012 г. на ОСГК на ВКС, в която е указано, че съдът е длъжен да разгледа всички направени възражения относно правата на страните в съсобствеността, освен тези, чрез които се упражняват потестативни права. Сочи, че в случая преюдициалният спор за собствеността е решен с влязло в сила решение, което е задължително за съда. Изтъква, че при определянето на частта за ползване от ГД“ПБЗН“ - МВР, в нея са включени двете постройки, наименовани на скицата – разпределение „барака, ползвана от МВР“ и „гараж, ползван от МВР“. При определянето на частта за ползване от ищеца, в нея не е включена площта на обекта, наименована на скицата „*****“, който също не е нанесен в кадастъра, защото е незаконно построен. Счита, че при постановяване на решението първоинстанционният съд неправилно е приспаднал от разпределението площта от 51 кв.м., обозначена на скицата-разпределение като зона 3 и наименована „*****“, като не е отчел, че незаконно построената в имота от неговия праводател автомивка следва да бъде включена в разпределението, защото за нейното изграждане не е учредено право на строеж. Изтъква, че волята на съда е неясна, а мотивите противоречиви.

Моли въззивният състав да постанови решение, с което отмени като неправилно и необосновано Решение № 4/17.01.2022 год. на РС – Тетевен, постановено по гр.дело № 353/2021 г. и постанови друго, с което отхвърли предявения негативен иск, а в частта на съдебното разпределение на ползването на съсобствения поземлен имот реши спора по същество, като постанови ново такова и му присъди направеното по делото разноски. На основание чл. 78, ал. 5 ГПК прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца и моли същото да бъде намали до минималния размер, предвиден в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от М. Д. П., чрез адв. ИР. СТ. от АК София, в който изразява становище за нейната неоснователност. Счита, че решението на ТРС следва да бъде оставено в сила с произтичащите от това законни последици. Твърди,

че изтъкнатите във въззивната жалба доводи от страна на въззивника са неоснователни. Посочва, че с отговора на исковата молба ответникът не е направил възражение или твърдение, че притежава право на собственост върху посочения имот, а е представил решение № 163/07.04.2008 г., постановено по гр.д. № 815/2017 г. на ТРС с цел добавянето му към хронологично изложените от ищеца факти и обстоятелства относно собствеността върху процесния имот. Счита, че представеният нотариален акт за дарение № 181, том I, рег. № 829, дело № 74/2021 г. по описа на Нотариус № 305 по регистъра на НК, вписан в СВ - Тетевен с вх.рег.№ 591/05.04.2021 г., акт № 148, том II, дело № 352/2021 г., легитимира М.П. като единствен собственик на целия поземлен имот. Оспорва, че представеното решение по гр.д. № 815/2017 г. на ТРС може да легитимира ГД“ПБЗН“ - МВР като собственик на идеални части от терена, тъй като липсва индивидуализация на неговите „права“. На следващо място счита за неоснователни твърденията на въззивника, че съдът следвало да установи дяловете на двамата съсобственици, на каква площ съответстват от незастроената част от дворното място, като в него включи и квадратурата на незаконно построените от ищеца и от ответника сгради. Изтъква, че жалбоподателят изхожда от неправилната теза, че има качеството на съсобственик на поземления имот и пропуска обстоятелството, че предявеният срещу него иск е в качеството му на суперфициар. Цитира решение № 210 от 05.11.2015 г. по гр. д. № 2311 /2015 г. на ВКС, I г. о. и твърди, че правилно районният съд е разгледал единствено правата на жалбоподателя в качеството му на суперфициар. Счита за неоснователни и твърденията за неправилност на акта на първоинстанционния съд в частта за постановеното разпределение на ползването. Изтъква, че законосъобразно съдът е постановил разпределението на ползването на имота на базата на суперфициарните права на жалбоподателя, основани на притежаваните от него законни постройки, а доколкото целият терен е собственост на ищеца, то разпределението на ползването на имота по отношение на останалата част от дворното място се основават на неговите права на собственост върху земята. В случая е без значение дали въпросната автомивка има разрешение за строеж, тъй като извършеното разпределение на ползване в полза на ищеца не се базира на негови суперфициарни права, за да се изследва каква е необходимата прилежаща площ за ползване на сгради/постройки, които са законно построени. На последно място твърди, че не е налице и противоречие в диспозитива на решението поради това, че съдът не е постановил премахването на вещи, находящи се вътре в постройки, които са определени за ползване от въззивника, а е постановил премахване на вещи, складирани в пространството между посочените в решението постройки, което пространство е разпределено за ползване на ищеца и е забранил на ответника за в бъдеще да поставя/складира вещи там, с цел да се гарантира спокойното ползване на частите от имота от ищеца. Моли съда да остави въззивната жалба без уважение като неоснователна и постанови решение, с което

потвърди обжалваното решение на РС - Тетевен като правилно, обосновано и законосъобразно.

В съдебно заседание въззивникът ГД “Пожарна безопасност и защита на населението“ МВР - гр. София, чрез пълномощника юрисконсулт С.Н. поддържа въззивната жалба. Заявява, че решението е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Моли за отмяната му и постановяване на друго, с което негаторния иск бъде отхвърлен и постановено ново разпределение на ползването, като към присъденото в полза на въззиваемия да бъде добавена и площта на построената от него автомивка.

Въззиваемият М. Д. П., чрез упълномощения адв. Б. Б. оспорва въззивната жалба. Моли съда да остави в сила първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от наведените в жалбата оплаквания. При извършената служебна проверка на постановления първоинстанционен акт, настоящият съдебен състав намира, че решението на ТРС е валидно и допустимо.

Ловешкият окръжен съд, след като провери обжалваното решение съобразно правомощията си по чл. 269 ГПК, прецени събраните по делото доказателства и обсъди възраженията и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд – Тетевен е образувано по искова молба на М. Д. П. против РД „Пожарна безопасност и защита на населението“ – Ловеч с прано основание чл. 109 от ЗС и чл. 32 ал. 2 от ЗС. В нея ищецът твърди, че е собственик на поземлен имот с идентификатор 72343.500.764 по действащите КKKP на Тетевен, на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 72343.500.764.1.7, находящ се на етаж 1 в триетажна масивна сграда, самостоятелен обект в сграда с идентификатор 72343.500.764.1.6, находящ се на етаж 3 в триетажна масивна сграда и на склад на 1 етаж с идентификатор 72343.500.764.4. Твърди, че върху поземления имот с идентификатор 72343.500.764 има изградени още три допълнителни постройки, които не са нанесени в кадастралната карта, но съществуват фактически в имота, а именно: автокозметичен център (автомивка) на един етаж, разположен откъм ***, непосредствено до административната сграда с идентификатор 72343.500.764.1, която се ползва от ищеца; Едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад), разположена между сградата с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, която се ползва изцяло от РД“ПБЗН“-Ловеч; Едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж). разположена по протежение на границата с ул. ***, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, която се ползва изцяло от РД

„ПБЗН“-Тетевен. Посочва, че част от имотите в обекта се ползва от ответника по силата на Споразумение № 667/02.07.1993 г., сключено на основание ПМС № 72/30.04.1992 г. и ПМС 16/27.01.1993 г., Министерството на отбраната (МО) и Министерството на вътрешните работи (МВР). Излага, че последният ползва много повече от това, на което има право, с което се пречело на ищеца да упражнява своите права на собственик спокойно и в пълен обем. Твърди, че служителите на пожарната паркирали пожарните автомобили пред сграда с идентификатор 72343.500.764.4, в която се намират неговите работилница, склад и гараж. Ползват и постройка (гараж склад), както и навес/гараж, което пречат да ги ползва за собствени нужди. Служителите на ответника използват и незастроената част от двора, като навсякъде складираат своя техника, вещи и материали, паркират свои автомобили, което засяга правата му.

Моли съда да постанови решение, с което да бъде осъдена ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР да преустанови извършването на неоснователните действия, с които пречи на М. Д. П. да упражнява своите права върху поземлен имот с идентификатор 72343.500.764 по кадастралната карта и регистри на град Тетевен, община Тетевен, Обл. Ловеч, одобрени със Заповед № РД-18-16 от 06.03.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК - София, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот, от 20.12.2019 г., с адрес: ***, с площ от 884 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, стар идентификатор: няма. номер по предходен план: няма, при съседни поземлени имоти с идентификатори: 72343.500.7090 (улица „***“), 72343.500.7077 (улица „***“), 72343.500.763, 72343.500.766 и 72343.500.765, който имот съгласно ЗРП на гр. Тетевен от 1969 г. и акт за собственост е заснет като УПИ парцел VII от кв. 19 и е идентичен със същия съгласно Удостоверение с изх. № УТИД04-12-40/1/ от 11.06.2019 г. на Кмета на община Тетевен, както и по отношение на изградените в същия постройки, които съществуват фактически в гореописания поземлен имот, но не са нанесени в действащите КККР на гр.Тетевен, представляващи: (а) едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад), разположена между сградата с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763; и едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), разположена по протежение на границата с ул. ***, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, като осъди ответника: да преустанови паркирането на специализирани пожарни и други свои автомобили пред собствената на М. Д. П. сграда с идентификатор 72343.500.764.4, разположена върху гореописания поземлен имот и представляваща по документи за собственост работилница със склад с площ от 109 кв.м.; да премахне всички свои вещи от разположената между сграда с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763 едноетажна постройка с винкели и ламарина

(гараж/склад), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да било друг начин; да премахне всички свои вещи от разположената по протежение на границата с ул. „***“, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да било друг начин. Направено е и искане съдът на основание чл. 32, ал. 2 от ЗС да постанови решение, с което да разпредели ползването на поземлен имот с идентификатор 72343.500.764 между М. Д. П. и РД „Пожарна безопасност и защита на населението“ при МВР – гр. Ловеч, при съобразяване на притежаваните от страните права върху съответните самостоятелните обекти, сгради и постройки, изградени и разположени върху посочения поземлен имот.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който оспорва исковете като неоснователни.

С протоколно определение от 20.09.2021 г. съдът е заменил конституирания като ответник РД“ПБЗН“ –Ловеч с ГД“ПБЗН“ – МВР.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че със споразумение № 667 от 02.07.1993 между министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи, е постигнато съгласие какви части ще ползват от предоставеното им за съвместно ползване имущество на закритата Организация за съдействие на отбраната съгласно приложение № 3 към чл.4, ал.2 от Постановление № 72 на МС от 30.04.1992 г. В т.6 е конкретизирано, че в гр.Тетевен МВР ще ползва първия и втория етаж и три големи гаражни клетки в дома на отбраната, а МО – всички останали помещения и гаражни клетки.

Със Заповед № ОХ-47 от 22.01.1999г. на Министъра на отбраната е образувано еднолично дружество с ограничена отговорност с държавно имущество „ВОИНТЕХ“ ЕООД, регистрирано с решение № 1/04.03.1999 г. по ф.д. № 1354/1999 г. на СГС. В капитала на дружеството като апортна вноска е включен процесния имот, находящ се в гр.***.

По делото е приложен акт за частна държавна собственост № 1394/20.11.1998 г. С него на основание чл.68, ал.1 от ЗДС, ПМС № 72/1992 г., ПМС № 16/1998 г. и т.6 от споразумение № 667 от 02.07.1993 г. на МО и МВР е актувана като частна държавна собственост „административна триетажна сграда със ЗП от 176 кв.м. от 1760 куб.м., състояща се от четири стаи за канцеларии, 8 кабинета, 4 бр. помещения под залата за младежки клуб, една работилница и четири броя клетки за гаражи, попадащ в парцел VII-769 в кв. 19. по плана на гр.Тетевен, като права върху имота са предоставени на Министерството на отбрана. На 22.07.1999 г. и 08.11.1999 г. към т.11 от акта е добавено, че имотът е включен в капитала на търговско дружество „ВОИНТЕХ“ ЕООД към МО – клон Плевен на основание Заповед № ОХ-47 от 22.01.1999 г. на МО и решение № 1/04.03.1999 г. по ф.д. № 1354/1999 г. на СГС. Със забележка от 27.04.2004 год.на стр.3 от АДС №

1394/20.11.1998 г. е отбелязано, че на основание чл. 72 от ЗДС и писмо № 1795/23.12.2003 г. на „ВОИНТЕХ“ ЕООД, в акта са вписани промени, като към т.3 се добавя текста: “и прилежащ терен с площ от 865 кв.м., а в т. 9 се добавя текста:“ МВР да ползува първия и втория етаж, три големи гаражни клетки и съответните идеални части от общите части на административната сграда и терена“.

На 05.08.2004 г. между „ВОИНТЕХ“ ЕООД и Т. Б. С. е сключен договор за покупко-продажба на недвижими имот, обективиран в Нотариален акт от № 28, том III, рег. № 2014, дело № 279/2004 г. на Нотариус с рег. № 392 на НК, поправен с НА №75, т.IV, рег.№ 2862, дело № 414 на нотариус Р.В. от 22.10.2004 г. С него „ВОИНТЕХ“ ЕООД продава на Т. Б. С. собствения си недвижим имот, находящ се в ***, а именно: УПИ с площ от 863 кв.м., съответстващ на парцел VII от кв.19 по ПУП на гр.Тетевен от 1969 г. при посочени съседи, ведно с построената триетажна масивна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., състояща се четири стаи за канцеларии, осем кабинета ,четири броя помещения под залата за младежки клуб, работилница, както и четири гаражни клетки от група гаражни клетки, изградени в същия имот. Посочено е, че върху терена има договорено право на ползване на големите гаражни клетки и първи и втори етажи в полза на МВР със Споразумение № 664 от 02.07.1993 г.

С решение № 163/07.04.2008 г. на РС – Тетевен по гр.дело № 815/2007 г., е признато за установено по отношение на Т. Б. С., че МВР - Областна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" -гр.Ловеч е собственик на първи и втори етаж от триетажна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., намираща се в гр.***, построена в УПИ с площ от 863 кв.м., съответстващ на парцел VII в кв. 19 по ПУП на гр.Тетевен от 1969 г., на три големи гаражни клетки, построени в същия имот, както и на принадлежащите по закон и обичай идеални части от общите части на сградата и терена. Със същото решение е отхвърлен като неоснователен иска на Областна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" - гр.Ловеч за прогласяване за нищожна на основание чл.26 от ЗЗД на сделка за покупко-продажба на недвижим имот от 05.08.2004 г., сключена между „ВОИНТЕХ“ ЕООД и Т. Б. С. с цитираните по-горе нотариални актове. От представеното пред въззивната инстанция заверено копие на цитираното решение се констатира, че с решение № 223/20.10.2008 г. по в.гр.д. № 215/2008 г. по описа на ЛОС, обжалваното решение № 163/07.04.2008 г. на РС – Тетевен по гр.дело № 815/2007 г. е оставено в сила. С определение № 1009 от 09.09.2009 г. по гр.д. № 409/2009 г. та I г.о. на ВКС, решение № 223/20.10.2008 г. по в.гр.д. № 215/2008 г. по описа на ЛОС не е допуснато до касационно обжалване, т.е. решение № 163/07.04.2008 г. на РС – Тетевен по гр.дело № 815/2007 г. е влязло в законна сила на 09.09.2009 г.

На 25.11.2016 г. Т. Б. С. продава на Т. Цв. П и М. Г. М. описаните в Нотариален акт от № 28, том III, рег. № 2014, дело № 279/2004 г. на Нотариус с рег. № 392 на НК, поправен с НА №75, т.IV, рег.№ 2862, дело № 414 на

нотариус Р.В. от 22.10.2004 г. недвижими имоти, а именно: УПИ с идентификатор 72343.500.764 по КKKP на гр.Тетевен, одобрени със заповед № РД-18-16/06.03.2009 г. на изп.директор на АГKK - София, с адрес: ***, с площ от 884 кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, който имот представлява УПИ - парцел VII от кв. 19 по ЗРП на гр.Тетевен от 1969 г. при описани в акта граници, както и: 1. самостоятелен обект в сграда с идентификатор по КKKP на гр.Тетевен 82343.500.764.1.7, находящ се на етаж -1 в общо триетажна масивна административна сграда с предназначение: жилище, апартамент със застроена площ от 175 кв.м. при описани граници и съсед; 2. самостоятелен обект в сграда с идентификатор по КKKP на гр.Тетевен 82343.500.764.1.6, находящ се на етаж 3 в общо триетажна масивна административна сграда с предназначение: жилище, апартамент със заснета застроена площ от 161 кв.м. при описани граници и съсед и 3. Складова база, склад на 1 етаж с идентификатор по КKKP на гр.Тетевен 82343.500.764.4, разположена в северната част на ПИ с идентификатор по КKKP на гр.Тетевен 82343.500.764 с адрес: ***, като обектът е описан в доказателствения акт за собственост като „работилница с гаражни клетки“ с обща застроена площ от 109 кв.м. Сделката е обективизирана в нотариален акт № 71, том IV, рег. № 3084, дело 383/2016 г. по описа на Нотариус И. И. с рег. № 305 на НК. При изповядване на сделката е представен и заверен препис от решение № 163/07.04.2008 г. на РС – Тетевен по гр.дело № 815/2007 г.

На 21.12.2018 г. с Нотариален акт № 97, том III, рег. № 3284, дело № 306/2018 г. по описа на Нотариус И. И. с рег. № 305 по регистъра на НК, М. Г. М. продава на Т. Цв. П собствената си $\frac{1}{2}$ идеална част от придобитите с горепосочения нотариален акт от 25.11.2016 г. имоти, в резултат на което Т. Цв. П става техен едноличен собственик.

С нотариален акт № 181, том I, рег. № 829, дело № 74/2021 г. по описа на Нотариус И. И. с рег. № 305 по регистъра на НК от 05.04.2021 г., Т. Цв. П дарява на ищеца М. Д. П. описания по-горе недвижим имот.

По делото е приета като доказателство Заповед № Из-1665/24.06.2011г. на министъра на вътрешните работи, с която на осн. чл.15, ал.3 от ЗДС на ГД “ПБЗН” – МВР са предоставени за управление имоти – публична и частна държавна собственост съгласно списък – приложение, в който под № 6 за Област Ловеч фигурира и недвижимият имот, предмет на настоящето дело.

От заключението на допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът приема като компетентно и убедително депозирано се установява, че в процесния имот с идентификатор 72343.500.764 са изградени и нанесени в КKKP на гр. Тетевен следните четири сгради: триетажна административна сграда със стоманобетонна конструкция идентификатор с 72343.500.764.1 и площ от 179 м²; едноетажна сграда - гараж със стоманобетонова конструкция с идентификатор 72343.500.764.3 и площ от 55 м²; едноетажна сграда - гараж със стоманобетонова конструкция с

идентификатор 72343.500.764.3 и площ от 56 м2; едноетажна сграда - работилница с гаражи със стоманобетонова конструкция с идентификатор 72343.500.764.4 и площ от 56 м2. При огледа вещото лице е установило, че в имот с идентификатор 72343.500.764 са изградени още три сгради, които не са нанесени в КKKP на гр. Тетевен, а именно: едноетажна сграда с термopanели /автокозметичен център/ с площ от 51 кв.м., ползвана от ищеца; едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж) с площ 34 кв.м., ползвана от ответника и разположена между сградата с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, както и едноетажна постройка с винкели и ламарина (барака/склад) с площ 62 кв.м., ползвана от ответника и разположена по протежение на границата с *** между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763. Според заключението на инж.К., което не е оспорено страните, съгласно т.6 от Споразумение № 667/02.07.1993 г., ответникът ползва първи и втори етаж от триетажната административна сграда с идентификатор 72343.500.764.1, както и сгради с идентификатор 72343.500.764.2 и 72343.500.764.3 по КKKP на гр.Тетевен. Експертът посочва, че необходимата прилежаща площ от ПИ с идентификатор 72343.500.764 към всеки от обектите, по отношение на които ответникът има предоставено право на ползване – първи и втори етаж от сграда с идентификатор 72343.500.764.1 и гаражните клетки, нанесени като самостоятелни обекти с идентификатор 72343.500.764.2 и 72343.500.764.3 по КKKP на гр.Тетевен е 429 кв.м. или 48.53%.

От показанията на разпитаните по делото свидетели Д. П., Л. М., Н. Хр. и С. В. се установява, че в двора на имота РС “ПБЗН“ – Тетевен ползва двата етажа от административната сграда, предоставените ѝ гаражи, в които се намират пожарните автомобили, както и навес и барака, в които се съхраняват дърва, въглища и др. вещи. В едно от тези помещения се паркират и пожарни автомобили, най-вече пожарен автомобил „ЗИЛ“, който се прибира в гаража през зимния период и се изкарва „Ивекото“. В показанията си св.Л. М., който е бил началник на пожарната до 2015 г. уточнява, че от трите малки гаража направили два големи за пожарните коли, но ползвали и малките, тъй като бившият собственик не се появявал и не е спорил. Твърди, че и сега посещава имота и нещата не са се променили. Работилницата с гаражи се ползва от фирма „Д.“ в качеството на наемател, а автомивката се ползва от въззивамия-ищец. Св. Н. Хр., който в момента е *****, също излага в показанията си, че на двора винаги има един пожарен автомобил, но той не пречи и ако е необходимо, могат да го преместят по всяко време, защото има дежурни по 24 часа. Твърди, че не пречи на фирмата наемател „Д.“ и с тях се разбират, но могат да го сложат и пред техните гаражи. Понякога пред автомивката, ползвана от ищеца, спират коли за почистване. В този смисъл са и показанията на св.С. В.. Той също потвърждава, че по скицата на вещото лице площта, обозначена като „ползвана от МВР“ складира дърва, които след като се нарежат, се прибират

в дърварника. На границата със съседния имот в тази зона се намира гюм, както и съоръжения от „млад огнеборец“. В деня на съдебното заседание там е имало оставени палети и от фирма“Д.“.

С оглед изложените в исковата молба обстоятелства и формулирано искане, настоящата инстанция приема, че ТРС е бил сезирана с два обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. чл. 109 от ЗС и чл. 32, ал. 2 от ЗС.

След анализ на събраните по делото доказателства, настоящата инстанция не споделя направения от районния съд правен извод за основателност на предявения иск с правно основание чл.109 от ЗС. За уважаването на негаторния иск следва да са налице кумулативно две предпоставки: 1/ ищецът да е собственик на вещта, за която твърди, че е засегната от неоснователното действие на ответника и 2/ ответникът да е извършил неоснователни действия, с които да пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост. С този иск собственикът на недвижим имот търси защита срещу всяко лице, което с неправомерни действия или бездействия създава пречки за осъществяване на правомощията на собственика необезпокоявано и в пълен обем според предназначението на вещта. В обстоятелствената част на исковата молба ищецът, предявил негаторен иск, следва да посочи какви са извършените действия от ответника и с какво те смущават неговото право на собственост. От друга страна защитата на собствеността по реда на чл.109 от ЗС следва да съответства на нарушението и да се ограничава с искане за преустановяване само на онези действия или състояния, в които се състои неправомерното въздействие върху вещното право на ищеца, без да ги надхвърля.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая не са налице при условията на кумулативност посочени по-горе предпоставки за уважаване на иска по чл.109 от ЗС. Въззивният състав не споделя извода на районния съд, че ищецът е единствен собственик на ПИ с идентификатор 72343.500.764 по КKKP на гр.Тетевен с площ от 884 кв.м., а гаражите с идентификатор 72343.500.764.2 и 72343.500.764.3, ползвани от ответника, се явяват построени върху собствения само на ищеца терен. Възприето е и становището, че правата на ответника се ограничават до правомощията, установени в чл.64, вр. с чл.111, ал.1 ЗС, а именно да ползва такава част от терена, която му осигурява нормален достъп до тези обекти с оглед възможността да ги ползва по предназначение. От районния съд не е отчетен факта, че с влязло в законна сила на 09.09.2009 г. решение № 163/07.04.2008 г. по гр.д. № 815/2007 г. по описа на Районен съд – Тетевен, е признато за установено по отношение на Т. Б. С. /праводател и предишен собственик на процесния имот/, че МВР - ОД „Пожарна безопасност и защита на населението" -гр.Ловеч е собственик на първи и втори етаж от триетажна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., намираща се в гр.***, построена в УПИ с площ от 863 кв.м., съответстващ на парцел VII в кв. 19 по ПУП на гр.Тетевен, собственик на три големи гаражни клетки,

построени в същия имот, както и на принадлежащите идеални части от общите части на сградата и терена. При тези доказателства настоящата инстанция приема, че страните по делото са съсобственици на идеални части от дворното място. Ищецът от своя страна е собственик на самостоятелни обекти в сграда с идентификатор 72343.500.764.1.7 и 72343.500.764.1.6, находящи се в триетажната масивна сграда с идентификатор 72343.500.764.1, както и на складова база, склад на 1 етаж с идентификатор 72343.500.764.4 по действащата КKKP на гр.Тетевен, а ответникът е собственик на самостоятелни обекти в сграда с идентификатор 72343.500.764.1.4 и 72343.500.764.1.5, находящи се в триетажната масивна сграда с идентификатор 72343.500.764.1, както и на самостоятелни обекти /гаражи/ с идентификатор 72343.500.764.2 и 72343.500.764.3 по действащата КKKP на гр.Тетевен. Въззивната инстанция не приема доводите на въззиваемия, че ГД „ПБЗН“ – МВР е суперфициар, тъй като по делото няма данни на последната да е учредено право на строеж и не се сочат правни доводи, от които да се прави извод за наличието му. Поради изложените съображения настоящата инстанция не възприема правният извод на първоинстанционния съд, че М. Д. П. е изключителен собственик ПИ с идентификатор 72343.500.764. Действително ищецът да разполага с нотариален акт за собственост на целия поземлен имот, но това не го прави собственик на целия имот, защото неговият праводател - Т. Цв. П., а преди него и М. Г. М., не са притежавали повече, отколкото им е прехвърлил Т. Б. С., който не е бил собственик на целия имот и извършената от него продажба на целия поземлен имот не е произвела вещно-прехвърлителен ефект за идеалните части, притежавани от държавата. Съдебната практика също приема, че когато отделни сгради в дворно място принадлежат на отделни собственици, това прави дворното място обща част към сградите с оглед на използването му и положението е аналогично с това на етажната собственост.

Съдебният състав намира за неоснователен довода на въззиваемия, че ГД „ПБЗН“ – МВР не е въвела възражение с отговора на ИМ, че притежава идеални части от поземленият имот. В тежест на ищеца по иска е да докаже правото си на собственост и неоспорването на това обстоятелство не го освобождава от доказателствената тежест. Относно правото на собственост не се формира силата на пресъдено нещо и ответникът може да при условията на насрещно доказване да сочи доказателства, които отричат изцяло или в ограничен обем правото на собственост на ищеца. Поради изложените съображения въззивният състав приема, че ищецът е доказал първата предпоставка за уважаване на иска, а именно че е съсобственик на вещта, за която твърди, че е засегната от неоснователното действие на ответника

Съгласно разпоредбата на чл.31, ал.1 ЗС, всеки от собствениците може да си служи с общата вещ съобразно предназначението и по начин, който да не пречи на другите съсобствениците да си служат с нея според правата им. При предявен негаторен иск на един собственик срещу друг е необходимо да бъде доказано, че съсобственика – ответник извършва действия, които

надхвърлят правата му в собствеността, т.е. осъществил е действия или бездействие, които създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените. Настоящата инстанция счита, че изложените в обстоятелствената част на исковата молба действия на ответника не смущават правото на собственост на ищеца.

Паркирането на пожарните автомобили в общи части само по себе си не е действие, което надхвърля правата в съсобствеността имайки предвид, че всеки от собствениците на дворно място разполага с правомощието да го ползва. Анализирайки свидетелските показания, въззивният състав счита, че това не ограничава и не пречи на пълноценното ползване на съсобствения имот от ищеца. В показанията си св.Н. Хр., който в момента е ***** не отрича, че на двора винаги има паркиран един пожарен автомобил, но ако е необходимо, може да го преместят по всяко време, защото има дежурни по 24 часа. Твърди, че той не пречи и на фирмата наемател „Д.“, която ползва сграда с идентификатор 72343.500.764.4, тъй като с тях се разбират, но могат да го сложат и пред техните гаражи. Поради аналогични съображения съдът счита за недоказани и другите две действия, касаещи складирането на вещи и ползването на едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад) и едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), които не са нанесени в КККР. Не може да се приеме, че с тези свои действия ответникът създава пречки на ищеца да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем като се изхожда от обстоятелството, че двамата са съсобственици. В подкрепа на този извод следва да се отбележи, че М.П. също ползва застроената площ от 51 кв.м. (автомивка), за която няма издадено разрешение за строеж и не е нанесена в кадастъра.

Крайният извод на въззивната инстанция е, че обжалваното решение № 4/17.01.2022 год. на РС – Тетевен, постановено по гр.дело № 353/2021 г. в частта, с която е уважен иска по чл. 109 от ЗС като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което същият бъде отхвърлен..

По отношение на иска с правно основание чл. 32, ал. 2 от ЗС настоящият състав счита, че въззивната жалба също е основателна. Предмет на това производство е осъществяване на администрация на гражданки правоотношения между съсобственици във връзка с ползване на общата вещ. Целта на това производство е да се замести решението на мнозинството (липсващо такова или вредно за общата вещ), чрез постановено от съда разпределение на ползването. При разпределение на ползването съдът следва да изходи от обема права, които всеки от съсобствениците притежава и с цел постигане на най-целесъобразен за всички съсобственици начин на ползване на недвижимия имот и изградените в него постройки, като се вземе предвид фактическото състояние и предназначението на вещта

В конкретния случай въззивният състав счита, че вариант 3 от допълнителното заключение на съдебно-техническата експертиза за

разпределение ползването на дворното място със съществуващите в имота сгради, вкл. и когато те са незаконни, удовлетворява в най-голяма степен изискването за предоставяне на площ за всеки от съсобствениците в зависимост от разположението на собствените им постройки и спецификата на дейността на ответника. Според заключението на съдебно-техническата експертиза, необходимата прилежаща площ от ПИ с идентификатор 72343.500.764 към всеки от обектите, по отношение на които ответникът е признат за собственик с влязло в сила решение на ТРС по гр.д. № 815/2007 г. /неправилно посочено от вещото лице, че има предоставено право на ползване/ – първи и втори етаж от сграда с идентификатор 72343.500.764.1 и гаражните клетки, нанесени като самостоятелни обекти с идентификатор 72343.500.764.2 и 72343.500.764.3 по КKKP на гр.Тетевен е 429 кв.м. или 48.53%. При този начин на ползване няма да се стигне до промяна на установеното фактическо положение, същото е съобразено с изхода за пожарните от източната страна на административната сграда към двора, като се удовлетворява и изискването за достъп при необходимост от незабавна и адекватна реакция в случай на постъпил сигнал за пожар или друга критична ситуация. Наред с това е отчетен и факта, че ищецът ползва незастроена площ от дворното място в размер на 164 кв.м., както и сграда от 51 кв.м. /автомивка/, която не е нанесена в кадастъра и за която няма данни да има учредено право на строеж, т.е. размерът на ползваната от ищеца площ от съсобственото дворно място е 215 кв.м. Ответникът фактически ползва площ от 244 кв.м., в която са включени незастроена част от дворното място, както и гараж/склад и навес/гараж, които също не са нанесени в кадастъра и за които няма данни да има учредено право на строеж.

Районният съд е стигнал също до извод, че разпределението на ползването следва да се извърши по вариант 3 от допълнителното заключение на съдебно-техническата експертиза, но в диспозитива на решението е посочено, че ищецът М. Д. П. ще ползва площ от 164 кв.м., оцветена в зелено на скицата, като неправилно е приспаднал площта от 51 кв.м., колорирана в зелено на скицата и обозначена като „*****“. Следователно в случая е налице противоречие между приетото в мотивите на съдебния акт и диспозитива. Същото не може да бъде отстранено по реда на чл.247 ГПК, тъй като в мотивите на обжалваното решение е прието, че съдът ще разпредели ползването по вариант 3-ти от допълнителното заключение на вещото лице, но липсва изразена воля относно площта.

Поради изложените съображения решението на ТРС следва да бъде отменено и в тази част и вместо него постановено друго, с което на основание чл.32, ал.2 от ЗС разпредели ползването на процесния недвижими имот между страните по вариант 3-ти от допълнителното заключение на вещото лице инж. К., като преподписаната от съда скица е неразделна част от решението. Въззиваемият М. Д. П. следва да ползва незастроената площ от 164 кв.м. и застроената площ от 51 кв.м., отразена на скицата като „*****“, оцветени в зелено. Въззивникът ГД „Пожарна безопасност и защита на

населението” –МВР оцветената в розово по скицата-проект на вещото лице площ от 244 кв.м., вкл. обозначените като „барака ползвана от МВР“ и „гараж ползван от МВР“. Двете страни следва да ползват общо площ от 26 кв.м., оцветена в бяло на приложената към заключението скица-проект по вариант трети.

Съдебният състав споделя довода на въззивника, че е налице противоречие в обжалваното решение на ТРС, с което е разпределена за ползване от ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР площ от 224 кв.м., оцветена в розова на приложената към допълнителното заключение на вещото лице скица-проект по 3-ти вариант, а от друга страна последната е осъдена да преустанови извършването на неоснователните действия, с които пречи на М. Д. П. да упражнява своите права по отношение на изградените в поземления имот постройки, които съществуват фактически, но не са нанесени в действащите КККР на гр.Тетевен, представляващи едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад) и едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), като премахне всички свои вещи от тях, да престане да складира вещи в тях или да го ползва по какъвто и да било друг начин.

По разноските:

При този изход от процеса и на основание чл.78, ал.3 ГПК въззиваемият следва да бъде осъден да заплати на въззивника съдебно-деловодни разноски за първата инстанция в размер на сумата 200.00 лв. юрисконсултско възнаграждение съгласно представения списък по чл.80 ГПК. От страна на процесуалния представител на въззивника не е направено искане за присъждане на разноски в настоящето производство.

Възивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия съдебно-деловодни разноски в размер на сумата 300.00 лв., представляваща половината от внесения депозит за вещо лице по иска с правно основание чл.32, ал.2 ЗС.

Воден от гореизложеното и на основание чл.271, ал.1 ГПК, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно и незаконосъобразно съдебно решение № 4/17.01.2022 г., постановено по гр.д. № 353 по описа за 2021 год. на Районен съд Тетевен, и вместо него **постановява:**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения от М. Д. П., ЕГН *****, с адрес: ***, срещу ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР, с адрес: гр. София, п.к.1309, ул. „Пиротска“№ 171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., иск с правно основание

чл. 109 от ЗС, да бъде осъдена ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР да преустанови извършването на неоснователните действия, с които пречи на М. Д. П. да упражнява своите права върху поземлен имот с идентификатор 72343.500.764 по КККР на гр.Тетевен, община Тетевен, Област Ловеч, одобрени със Заповед № РД-18-16 от 06.03.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК - София, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот, от 20.12.2019 г., с адрес: ***, с площ от 884 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг обществен обект, комплекс, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма, при съседни поземлени имоти с идентификатори 72343.500.7090 (ул. „****“), 72343.500.7077 (ул. „****“), 72343.500.763, 72343.500.766 и 72343.500.765, който имот съгласно ЗРП на гр. Тетевен от 1969 г. и акт за собственост е заснет като УПИ - парцел VII от кв.19 и е идентичен със същия съгласно Удостоверение с изх. № УТИД04-12-40/1/ от 11.06.2019 г. на Кмета на община Тетевен, както и по отношение на изградените в същия постройки, които съществуват фактически в гореописания поземлен имот, но не са нанесени в действащите КККР на гр.Тетевен, представляващи: едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад), разположена между сградата с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763 и едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), разположена по протежение на границата с ***, между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763, като осъди ответника: да преустанови паркирането на специализирани пожарни и други свои автомобили пред собствената на М. Д. П. сграда с идентификатор 72343.500.764.4, разположена върху гореописания поземлен имот и представляваща по документи за собственост работилница със склад с площ от 109 кв.м.; да премахне всички свои вещи от разположената между сграда с идентификатор 72343.500.764.2 и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763 едноетажна постройка с винкели и ламарина (гараж/склад), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да било друг начин; да премахне всички свои вещи от разположената по протежение на границата с ул. „****“ между *** и границата със съседния поземлен имот с идентификатор 72343.500.763 едноетажна постройка с винкели и ламарина (навес/гараж), да престане да складира вещи в нея или да я ползва по какъвто и да било друг начин.

РАЗПРЕДЕЛЯ на основание чл.32 ал.2 от ЗС ползването на поземлен имот с идентификатор с идентификатор 72343.500.764 по КККР на гр.Тетевен, община Тетевен, Област Ловеч, с адрес: ***, с площ от 884 кв.м., между М. Д. П. и ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР с адрес: гр.София, ул. „Пиротска“№171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., съобразно скица - проект **трети вариант** от допълнителното заключение на вещото лице инж.Костадин К., както следва:

М. Д. П., ЕГН *****, с адрес: *** да ползва площ от 215 кв. м.,

оцветена в зелено на скицата - проект, приложена към допълнителното заключение на вещото лице.

ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР, с адрес: гр.София, ул. „Пиротска“№171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., да ползва площ от 244 кв. м., оцветена в розово на скицата - проект, приложена към допълнителното заключение на вещото лице.

М. Д. П., ЕГН *****, с адрес: *** и ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР, с адрес: гр.София, ул. „Пиротска“ №171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н., да ползват общо площ от 26 кв.м., оцветена в бяло на скицата-проект, приложената към допълнителното заключение на вещото лице.

Скица- проект **трети вариант**, преподписана от съда и приложена към допълнителното заключение на вещото лице, представлява неразделна част от настоящото решение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК М. Д. П. с ЕГН *****, от ***, да заплати на ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” – МВР с адрес: гр. София , п.к.1309 ,ул. „Пиротска“№171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н. направените по делото разноси в размер от 200.00 лв ./двеста/ юрисконсултско възнаграждение за първата инстанция.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК ГД „Пожарна безопасност и защита на населението” –МВР с адрес: гр. София, п.к.1309 , ул. „Пиротска“№171А, представлявана от директора гл. комисар Н. Сл. Н. да заплати на М. Д. П., ЕГН *****, с адрес: *** съдебно-деловодни разноси в размер на 300.00 /триста/ лв., представляваща половината от внесения депозит за вещо лице по иска с правно основание чл.32, ал.2 ЗС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____